MIELIPIDE

Lasi on vielä puolillaan, joten nostakaamme se elävälle luonnolle ja ihmisen onnelliselle tulevaisuudelle! **SEPPO VUOKKO VIERASKOLUMNISSAAN**

LUKIJALTA

Suomi seisoo puujaloilla

Suomi on seisonut ja mennyt myös eteenpäin vuosikymmenten ajan puujalkojen varassa. Miten on jatkossa? Vieläkö ne kestävät vai ovatko ne kenties katkeamassa lopullisesti?

Miten käy suomalaisen metsäteollisuuden, metsien ja metsänomistajien, kun yhä vain lisää tehtaita suljetaan täällä Suomessa, mutta samaan aikaan kohotellaan maljoja uusien tehtaiden harjannostajaisissa ulkomailla?

On käsittämätöntä, että jatkuvasti on suollettu lankkua ja sellua vientiin eikä ole täydellä vakavuudella paneuduttu miettimään, mitä kaikkea muuta puusta voisi tehdä. Juhlapuheissa on kyllä puhuttu kauniisti uusista innovaatioista, mutta arjen tullen puheet ja lupaukset ovat unohtuneet.

Oikeastaan vasta viime aikoina on kunnolla herätty ja saatu edes hieman puun jatkojalostusastetta nostettua.

Paperin kysynnän vähetessä on alettu kehitellä puun laajamittaisempaa käyttöä muun muassa lämmön ja energian tuotannossa sekä rakentamisessa.

Toinen asia on minua jo vuosikausia ihmetyttänyt. Miksi valtion tukirahoja ei myönnetä taimikoiden varhaisperkaukseen? Se, jos mikä olisi kannattavaa niin metsän ja metsänomistajien kuin myös metsäyhtiöiden ja valtion kannalta.

Jos nämä metsänhoitotyöt jäävät tekemättä, varsinkin rehevämmillä paikoilla peli on jo siinä vaiheessa menetetty, kun taimikko saavuttaa nykyohjeiden mukaisen kemerakelpoisuuden. Kyseisiltä alueilta ei näin ollen kuuna päivänä kunnollista tukkipuuta saada.

Sitä en myöskään voi millään ymmärtää, että metsäyhtiöt ostavat Venäjältä kuitupuuta kaksi kertaa kalliimmalla hinnalla kuin mitä ne meille suomalaisille hankintahakkaajille maksavat teiden varteen kiskomistamme kuitupölleistä.

Voisiko joku ystävällisesti kertoa, että mitkä ovat perustelut tällaiselle kaupankäynnille?

Kyseinen toiminta on kovasti merkillistä ja epäoikeudenmukaista eikä ainakaan kannusta ketään lähtemään metsäänsä moottorisahan kanssa rypemään. Vai siihenkö tällaisella hintapolitiikalla metsäyhtiöiden taholta kenties tähdätäänkin?

Joku roti se pitäisi niin tähän kuin myös metsäyhtiöiden johtajien palkkojen nousuun saada. On aivan tolkutonta touhua, että samaan aikaan, kun täällä on raakapuun hintaa laskettu, tehtaita pistetty kiinni ja työntekijöitä potkittu kilometritehtaalle, johtajien palkat ovat liki kaksinkertaistuneet.

Valaiseva esimerkki näistä metsäyhtiöiden johtajien järjettömistä palkoista oli tässä syksyllä Savon Sanomissa, kun eräs siilinjärveläinen metsänomistaja kertoi laskeneensa, että esimerkiksi Stora Enson johtajan, Jouko Karvisen, vuositulojen maksamiseen tarvitaan 2 500 pöllirekallista puuta.

Ajatelkaa, 2 500 pöllirekallista puuta yhden patruunan palkkaan! Kukaan ei ole, eikä voi olla, niin tärkeä mies, että tällaisen palkan ansaitsisi.

Seppo Kotilainen
maanviljelijä
Iisalmi

ANTTI RAATIKAINEN

Taimikoiden varhaisperkaus jos mikä olisi kannattavaa niin metsän ja metsänomistajien kuin myös metsäyhtiöiden ja valtion kannalta, Seppo Kotilainen kirjoittaa.

Ota kantaa tekstiviestillä

- Harmittaa, suututtaa, ilahduttaa, ihmetyttää?
- Jaa mielipiteesi muiden lukijoiden kanssa lähettämällä se tekstiviestillä numeroon 173 172.
- Viestin enimmäispituus on 160 merkkiä ja yhden viestin hinta 50 senttiä.
- Viestin alkuun tunnus MT LU.

Se siitä

Laivatilaus meni Ranskaan. Vapaavuori ja koko hallitus vaihtoon.

Tunarit

Kirjoita napakasti

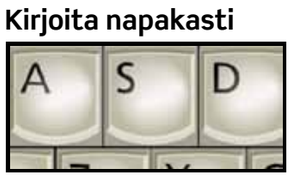

- Maaseudun Tulevaisuuden Lukijalta-sivu yksi lehden luetuimmista osastoista. Sivulla käydään vilkasta mielipiteidenvaihtoa monista tärkeistä ja ajankohtaisista aiheista.
- Kaikkia tarjottuja kirjoituksia ei pystytä julkaisemaan. Uuden näkökulman löytäminen ja aiheen ajankohtaisuus johtavat useimmiten kirjoituksen julkaisuun. Samoin kirjoittajan esiintyminen omalla nimellään nimimerkin sijasta.
- Hyvä mielipidekirjoitus on tiivis ja napakka kannanotto MT:n lukijoille tärkeään aiheeseen. Se kannattaa rajata pituudeltaan alle 2 000 merkkiin.
- Tämän kirjoituksen pituus on 590 merkkiä.

Toimitus

VIERASKOLUMNI

Puoliksi tyhjä vai puoliksi täysi?

Onko pullo vielä puolillaan, vai onko jäljellä enää puoli pullollista? Kysymys erottelee ensi yönä optimistit ja pessimistit.

Samalla tavoin voi tarkastella muitakin asioita. Sama tilanne voi näyttää pessimististä ylen synkältä, kun optimisti näkee sen valoisana ja täynnä mahdollisuuksia.

Pessimisti sanoo, että puolet maapallon sademetsistä on tuhottu. Optimisti näkee, että puolet on jäljellä. Tilanne ei ole toivoton, vaan sademetsät voidaan pelastaa.

Pessimistille kerran hakattu metsä on tuhottu. Optimistin mielestä siitä voi syntyä uusi metsä.

Ympäristökysymyksissä tuntuvat pessimistit olevan vallalla. Kaikki on huonosti, ja aina vaan huonompaan suuntaan menee! Ellemme kuuntele korvesta huutavan ääntä ja tee parannusta, lopullinen tuho uhkaa. (Mikä minä olen tästä puhumaan, itsekin metsän keskeltä parannusohjeita kailottava puolierakko!)

Jo ympäristönsuojelijoiden kielenkäyttö kertoo maailmanlopun tunnelmasta. Kuinkahan monta viimeistä erämaata on tuhottu sitten 1970-luvun, jolloin muistelen ilmaisua ensi kerran käytetyn kirjoituksen otsikkona?

Suojelijat ovat herätelleet kovakorvaisia muun muassa ennustamalla metsätuhoja, kuusen häviämistä Suomesta, Itämeren pohjan tukehtumista hapen puutteeseen, kalojen katoamista ja valtamerten pinnan nousua.

Osa ilmiöistä on todellisia, mutta viesti on ollut useimmiten liioittelevan synkkä, kuten puheet Talvivaarasta pohjavesien saastuttajana ja radioaktiivisuuden levittäjänä. Kun tavallinen ihminen ei sitten koekaan mitään muutosta, vahvistuu kuva vihreistä haihattelijoina, ja pian heidän ennustuksilleen naureskellaan kuten maya-kalenterin ajanjakson vaihtumisesta ennustetulle maailmanlopulle.

Synkistelevässä kielenkäytössä on riskinsä. Se levittää toivottomuutta: miksi tehdä mitään, jos kaikki on kerran menetetty. Jos halutaan luoda uskoa tulevaisuuteen ja saada ihmiset tekemään työtä paremman maailman eteen, täytyy antaa toivoa ja lupauksia eikä pelotella tuhoilla ja maailmanlopulla.

Kun uutistarjontakin on pelkkiä uhkia, sotia, riitoja, kansanmurhia, verenvuodatusta, irtisanomisia ja konkursseja, tarvitaan jotakin, mikä valaa uskoa tulevaisuuteen. Menisikö luonnonsuojelun sanoma paremmin perille, jos sitä vietäisiin ilosanomana ja pelastusviestinä?

Lähestymistavassa on ehkä syy siihen, että metsäalan ammattilaiset ovat onnistuneet herättämään maanomistajien kiinnostuksen arvokohteiden suojeluun paljon paremmin kuin luonnonsuojeluviranomaiset. ”Teillä on mahdollisuus” on paljon parempi avaus kuin ”Teidän pitää”.

Luonto on iloinen asia, ja metsä tarjoaa elämyksiä. Lasi on vielä puolillaan, joten nostakaamme se elävälle luonnolle ja ihmisen onnelliselle tulevaisuudelle!

Valoisaa uutta vuotta toivottaen, skool!

SEPPO VUOKKO
on luontokirjailija Savitaipaleelta.

VERKOSSA SANOTTUA

MARKKU VUORIKARI

Moni verkkokeskustelija säilyttäisi tuottajatunnukset vihannes-laatikoissa.

Musta laatikko kismitti lähikasvisten ystäviä

S-ryhmän suunnitelmat vaatia vihannesviljelijöitä käyttämään mustia kuljetuslaatikoita viljelijän omilla logoilla varustetun sijaan kuohutti tuottajajärjestöjen lisäksi myös MT:n verkkosivujen lukijoita.

Moni mieltää mustat laatikot alkuperämaan häivyttämisenä ja uhkaa vaihtaa ruokakauppaa.

”Citymarketkin myy vihanneksia. Pitää siis vaihtaa kauppaa, koska alkuperämaa on ykkösasia tuotteita valittaessa. Aina kotimaista, kun se on mahdollista. Osuuskauppa yrittää muutenkin jatkuvasti pelata vilunkia. Toivottavasti saa ansionsa mukaan”, lataa nimimerkki Vaihdan kauppaa.

Asiakasomistajaa hävettää: ”S-ryhmän pomot ovat voimiensa tunnossa. Suomalaisten yritysten logot on saatu pois ja viljelijöistä/yrityksistä on tullut Rainbow-torpparituottajia. Nyt viimeisetkin pakotetaan mustiin laatikoihin. S-ryhmän pomot vielä pokkana puhuvat, että kauppa ei ole määräävässä markkina-asemassa. Jos kilpailulain muutos tulee, ovat he uhkailleet, että tuontiruuan osuus nousee. Tällaista on tämän päivän osuuskauppaväki.”

”Törkeää toimintaa. Kyllä kuluttajan tartee saada olla kuningas”, tuumaa Pasi.

Nimimerkki asian tunteva harmittelee, että lähiruuan suosimisesta puhutaan paljon, mutta todelliset näytöt puuttuvat. ”Lähiruoka kelpaa myyntiin kun sen ilmaiseksi annat ja kauppa kerää voitot.”

Laatutietoisen mielestä kommentoijat ovat ylireagoineet koko asiaan.

”Laatikoistako te päättelette, että mistä maasta kasvikset on? Sehän lukee myös siinä isossa plakaatissa missä on tieto vaakanumerosta ja kilohinnasta. Nyt taas painetaan kuuluisaa paniikkinappulaa ja haukutaan ilman kunnon perusteluita! Onhan se kiva liputtaa kotimaisuuden puolesta. Mutta tosiasia on, että kotimaiset kasvikset ei maistu keskitalvella yhtään millekään. Itse ostan mieluiten maistuvia kasviksia kuin liputan kotimaisuuden puolesta. Mutta jokaisella on omat mielipiteensä.”

SUVI NIEMI

Mastoja ei valvo kukaan

Luen aina Maaseudun huolella kannesta kanteen ja päivittelen sitä, miten paljon ruuantuottajia kiusataan typerillä kyselyillä ja valvontakäynneillä.

Kesällä kävi naapurin peltoalaa joku mies mittaamassa, mutta mastoja ei valvo kukaan. Joka ikisen ihmisen kotia saa säteilyttää ilman valvontaa, mutta lampaan pitoa kyttää joku virasto.

Mikäli naapurini levittäisi luonnontuotetta pelloilleen tietyn päivämäärän jälkeen, voisin periaatteessa käräyttää hänet. Miten ihmeessä maanviljelijät ovat näin lainsuojattomia?

Samassa maassa teleteollisuus nauttii täyttä koskemattomuutta ilman mitään valvontaa. Mikäli haluaa rakentaa maaseudulle karjasuojan tai vaikka pienen saunan, sitä ennen on anottava lupia ja kuultava naapureita.

Kuitenkin kummallinen poikkeus sallitaan: kansallispuistoonkin saa rakentaa lähetinmaston eikä mitään ympäristöarviota saati naapurien kuulemisia tarvita. Kunta myöntää yleensä aina rakennusluvan eikä tiedota siitä kenellekään.

Jokin säteilylähde pitää kyllä mainita maston rakentamisen syyksi. Viestintävirasto (nykyinen Ficora) myöntää luvat radiotaajuuksilla toimiville lähettimille, ja luvan saa yleensä alle kolmessa viikossa vaikka meilitse. Valvotaanko tätä mitenkään? Ei.

Maston juurelle voi rakentaa huoltorakennuksen vaikka pitsiverhoineen. Yksikään viranomainen ei valvo mikroaaltosäteilyä, vaikka Maailman terveysjärjestö WHO luokitteli sen mahdollisesti syöpävaaralliseksi.

Suomen Säteilyturvakeskus eli Stuk ei mittaa mastosäteilyä. Suomen päättäjät eivät halua häiritä millään tavoin teleteollisuutta.

Sekä EU että Euroopan Neuvosto ovat kehottaneet jäsenmaitaan vähentämään kansalaistensa säteilykuormitusta. Suomessa toimitaan aivan päinvastoin: kansalaisten oikeuksia omaan elämäänsä rajoitetaan kaikenlaisilla lupamenettelyillä: maataloutta ja eläintenpitoa valvotaan pilkuntarkasti, mutta mikroaaltosäteilyä ei edes mitata, saati että lähettimistä tiedotettaisiin.

Niistä ei saa tietoa mistään, vaikka monissa maissa on avoimet rekisterit.

Kyllä minä haluaisin tietää, mitä lähettimiä lähimastossa killuu, mutta tieto on salaista. Moni sähköherkkä luulee, että kännykkälähettimet olisivat suurin syy useiden ihmisten kokemaan piinaan. Tosiasiassa mastoissa on paljon sellaisia lähettimiä, joista kukaan ei tiedä mitään.

Pahimpia ovat säteilyä maahankin vuotavat radiolinkit. Vahvaa mikroaaltosäteilyä tulee myös tv-mastoista, radiomastoista, säätutkista, armeijan tutkista, siviili-ilmailusta... Tässä mikroaaltopuurossa kännykkälähettimet ovat hyttysen ininää, vaikka pahaa se on sekin, ellei sitäkään mitata eikä valvota.

Suomessa on tuhansia lähetinmastoja, eikä niitä valvo yksikään tarkastaja. Talvivaaraa valvoo kuulemma yksi tarkastaja. Maanviljelijöitä on kyttäämässä tuhansia virkamiehiä.

Miten tällainen maa kehtaa puhua ilmastonmuutoksesta, ellei ilmaan syydettyä mikroaaltosaastaa valvota lainkaan?

Eva Jansson
Kuru

Perussuomalaiset eivät kanna vastuuta

Kun kirjoitin (MT 3.10.) tällä palstalla otsikoituna Soinin olisi pitänyt mennä hallitukseen, vastasi kansanedustaja (ps.) Reijo Tossavainen kirjoitukseeni (8.10.) Heimo Linna sortui alatyyliseksi.

Kun luin MT:n mielipidepalstalta (3.12.) Reijo Tossavaisen (ps.) kirjoituksen otsikoituna Perussuomalaiset ja keskusta yhteistyöhön, minulla on aihetta vastata tuohon kirjoitukseen.

Olen oikeastaan iloinen Reijo Tossavaisen kirjoituksesta, sillä hän näyttää hyvin nopeasti perehtyneen eduskuntatyöhön ja havainneen, mitä eduskunnassa voi tehdä ja mitä ei. Reijo Tossavainen kirjoittaa: ”Näyttää siltä, että pakkoliitosten torjuminen ei onnistu eduskunnassa.”

Tämä lause paljastaa sen, että perussuomalaiset alkavat jo itsekin huomata, että ei heillä ole suuresta vaalivoitostaan huolimatta mitään mahdollisuuksia estää hallitusta lopettamasta suurinta osaa Suomen kunnista, kun puolue ei ole hallituksessa.

Jos Timo Soini olisi 2011 eduskuntavaalien suuren vaalivoittonsa jälkeen päästänyt puolueensa hallitusvastuuseen, hän olisi jo hallitusneuvotteluissa pystynyt estämään nyt esillä olevan kuntien alasajon.

Tosiasia Suomen politiikasta on, että vastuullinen demokratia ei tällä hetkellä toimi. Timo Soini on tuonut politiikkaan aivan uuden kulttuurin.

Se toimii niin, että äänestäjien kannatusta haetaan median avulla ja kaikilla mahdollisilla keinoilla, mutta poliittinen vastuu äänestäjille tärkeistä asioista jätetään muille puolueille.

Olen vakuuttunut siitä, että jokainen valtiollisissa vaaleissa äänestämään menevä henkilö yrittää äänestää sellaista henkilöä ja puoluetta, jonka hän ajattelee parhaiten hoitavan hänelle tärkeitä asioita.

Toivon, että Timo Soinin ”jytky” vuoden 2011 eduskuntavaaleissa, nostaa puolueensa kansanedustajamäärä 5:stä 39:n ja jättäytyä hallitusvastuun ulkopuolelle, herättää äänestäjät seuraamaan, miten poliitikot ovat käyttäneet sitä valtaa, jonka se heille viime eduskuntavaaleissa äänellään antoivat.

Perussuomalaisten kansanedustaja Reijo Tossavaiselle haluan sanoa lopuksi, ettei minun mielestäni kyse ole politiikan alatyylistä. Vastuullisen demokratian näkökulmasta katsottuna jokaisen puolueen, joka voittaa vaalit, on oltava valmis myös kantamaan hallitusvastuuta. Toisia arvostelemalla ei mitään asioita ratkaista.

Heimo Linna
ent. maatalousministeri
ja sotaveteraani

Rekkaliikenne siirtyy ulkomaalaisille

Puhutaan kabotaasiliikenteestä. Tämä ”hieno” termi tarkoittaa, että kun ulkomaalainen rekka saapuu Suomeen lastin kanssa ja purkaa sen, sen jälkeen auto saa ajaa täällä kolme keikkaa ennen kuin auton kuljettajineen on poistuttava maasta tai ainakin käytävä välillä ulkomailla.

EU suunnittelee kabotaasiliikenteen täydellistä vapauttamista jo vuonna 2014. Sen jälkeen Suomen tiet täyttyisivät ulkomaalaisista rekoista, joita ajaisivat alipalkatut ulkomaalaiset kuljettajat jopa 300 euron kuukausipalkalla.

Palkkakulut ovat kuljetusyrityksien suurin yksittäinen kuluerä. On siten selvää, että suomalaiset yritykset eivät tässä tilanteessa pystyisi kilpailemaan.

Tuhansia suomalaisia työpaikkoja häviäisi ja satoja suomalaisia kuljetusyrittäjiä lopettaisi. Tätä suurta uhkaa ei meillä vielä on tiedostettu.

KARI SALONEN

Suomen tiet täyttyvät kohta ulkomaalaisista rekoista, Reijo Tossavainen pelkää.

Kabotaasiliikenteen valvonta kuuluu liikkuvalle poliisille, mutta sen voimavarat eivät tällä hetkellä riitä kuin murto-osaan tarpeeseen nähden. Jos jo pitkälti päätetty liikkuvan poliisin lakkautus toteutuu samalla kun kabotaasiliikenne rajusti kasvaa, tilanne riistäytyy käsistä.

Samalla harmaan talouden haitat lisääntyvät. On jopa luultavaa, että esimerkiksi verotulojen menetykset ovat monikymmenkertaiset poliisisäästöihin verrattuna.

Reijo Tossavainen
kansanedustaja (ps.)